

De eerste keer

Frans Busschots

Teksten en opvoeringsvoorwaarden bij Almo, Antwerpen

Decor

Links midden: een tafel met daarop een groot tafelkleed, 4 stoelen.

Rechts midden: een zetel en daarvoor een tv.

Personen

Leen, een oudere vrouw die bezorgd is om de kinderen en het huishouden. Wel een beetje te bezorgd, zegt men. En niet mee geëvolueerd.

Ben, hippie gekleed, nonchalant.

Claire, modern gekleed, eerder een beetje meer bedeesd.

Toestand:

Leen ligt in de zetel en is in slaap gevallen. Het testbeeld staat voor en er is een weinig geruis van de tv.

Er speelt verder een rustig muziekje dat ophoudt wanneer Ben opkomt (langzaam uitfaden).

Ben (op, kijkt naar zijn moeder) De tv is de beste slaappil voor oudere mensen. Eens het nieuws voorbij is vallen hun oogjes toe. Eerst een oog en dat proberen ze open te houden, maar dat lukt niet. Dan valt ook het tweede oog dicht. Plots. En dan maar soezen. Heerlijk! (zet tv af)

Leen (plots wakker, kijkt een beetje dwaas om zich heen) Hoe, hoe laat is het?

Ben Hallo, mama!

Leen Hoe laat is het?

Ben Tijd om je leven te beteren, mama!

Leen Ik sliep al. Hoe laat is het?

Ben Laat of vroeg, wat maakt het uit?

Leen Hoe laat is het?

Ben Voor jou zijn er maar twee mogelijkheden, mama. Je slaapt met je ogen open of toe, maar je slaapt.

Leen (recht en wil uit de zetel opstaan en dat lukt nog ook.) Hoe laat ...

Ben Héél laat of héél vroeg, mama. 't Is te zien hoe je het bekijkt. Is vier uur vroeg of laat. Ik bedoel vier uur 's morgens voor de zon opkomt. Als je rekent vanaf de avond wanneer ik met mijn fiets naar mijn lief vertrok, je weet wel die pianiste, dan is het natuurlijk heel laat. Maar als je wacht op de zon dan is het nog héél vroeg.

Leen Vader is al gaan slapen. Hij moet morgen vroeg op. Waar ben je weer zo lang gebleven?

Ben Overal zo een beetje. Eerst wat gaan wandelen en dan mama, dan, ...

Leen Dan, wat?

Ben Dan kon ik kiezen tussen Vivaldi en Mozart.

Leen Waar wonen die sjarels?

Ben Die zijn al lang overleden, mama. Dood.

Leen Waarom praat je daar nog over. Als ik weg ben dan moet je over mij niet te veel meer praten. Er zijn boeiender zaken om over te praten.

Ben Ik kon kiezen tussen De Kleien Nachtmuziek en De Vier Jaargetijden.

Leen En dan? Was je liefke daar ook?

Ben Ik heb het voor de eerste keer gedaan, mama.

Leen Wat?

Ben Het. En voor de eerste keer. Met De Vier Jaargetijden. Prachtige muziek. Die cd bleef maar spelen. Als je naar klassieke muziek luistert dan moet je daar je tijd voor nemen. De winter bleef maar duren. En ik verlangde zo naar de lente.

Leen Heb jij...vanavond...Je moest je schamen. Je komt uit een christelijk gezin. Wij hebben met niemand ruzie, eerlijke mensen. Je moest je schamen. Wat vond je...pianiste er van?

Ben Ik luisterde naar de muziek, zij telde de akkoorden. Ze was wel wat traag, als je dat bedoelt.

Leen Je vader moest het weten. Je moest je schamen.

Ben Ik schaam me omdat het zo vlug voorbij was, al bleef die winter eerst precies lang duren, maar na de lente, die dan toch kwam, was het zo zomer en was het vlug gepiept. In Amerika...

Leen Dat moet ik niet weten. Je bent een ondankbare zoon. Je weet toch dat je mij daarmee pijn doet.

Ben Bij mij deed het ook pijn, in 't begin, maar achteraf...

Leen (naar Ben toe) Moest je wat kleiner zijn dan gaf ik je een draai om je oren!

Ben Als ik wat kleiner was dan kon ik het misschien nog niet. Een draai om mijn oren? Dag mag jij altijd toen, mama. Van jou zou ik dat nog waarderen. Zo een moeder als jij is er maar een in heel de wereld.

Leen Jij bent een profiteur.

Ben In zekere zin wel. Ja ik profiteer en zeker deze avond, van toestanden. Zij greep me vast en liet me niet meer los.

Leen Vroeger, als iemand mij omhelsde en het stond mij niet aan dan trapte ik op die kerel zijn tenen.

Ben Daar had ik geen tijd voor. Ze was sterker dan een olifant. Och, mama, het een volgde uit het andere. Achteraf gezien viel het wel mee.

Leen Ondankbaar.

Ben 't Is te zien hoe dat je het bekijkt, mama.

Leen Ik ga nog wat rusten. Hou het stil. (naar zetel toe, zet zich, doet alsof ze slaapt)

Claire (op met bouquet bloemen, ze legt die bijna ongezien voor Ben en zeker voor Leen, op een stoel, tot Ben) Ik heb een heerlijke avond beleefd.

Ben Ik ook, zusje. Voor de eerste keer met De Vier Jaargetijden.

Claire Was Elsje daar dan niet bij?

Ben Natuurlijk. De muziek was alleen maar een sfeerbrenger. Maar Elsje wilde Vivaldi er bij hebben. Heerlijke muziek.

Claire Speelde Elsje piano?

Ben Neen. De cd. Neen, dat kon niet. Ze had haar handen meer dan vol. Trouwens: voor mij speelde de muziek maar even een rol. Het ging om Elsje.

Claire Vond Elsje dat goed?

Ben Het moet toch eens de eerste keer zijn. Voor of na Pasen. Maar het komt. Elsje was meegaand.

Claire Ik was toch zo gelukkig, toen ik hier binnenkwam.

Ben En waarom ben je niet meer gelukkig?

Claire Je maakte ruzie met mama, toen ik bijna binnen was. Moet dat nu echt?

Ben En waarom was mijn zusje zo gelukkig?

Leen (traag) Omdat ze content is zeker!

Claire Natuurlijk. Maar ook omdat ...

Ben Ook geprobeerd, zusje? Ja, meisjes ervaren dat anders, daar kan ik inkomen.

Claire Wij hebben vandaag veel gepraat.

Ben Dat is gezond, veel praten.

Claire En we hebben ook beslist. We gaan samen door het leven gaan. Zo zei men dat vroeger toch, hé mama?

Leen Trouwen, kindje? En je bent nog zo jong.

Claire Samenwonen.

Ben Samenhokken.

Leen Maar kindje toch! Wat doe je ons allemaal aan! In eer en deugd. Trouwen.

Ben En mooie foto's. En een schoon wit kleed.

Leen Kinderen! Wat een avond!

Ben Zij mag alles en ik niets. Ik heb het altijd gedaan. Nu, ja, vandaag was het echt zo.

Leen (recht blijft voor de zetel staan) En moet al dat lawaai daarbij? Kan het niet zonder?

Ben Zeker. Stilletjes praten, Claire. Mama kan niet slapen!

Claire Stilletjes, Ben.

Leen (luid) En morgen praten we verder. En ga nu maar slapen. (naar zetel, ogen toe, misschien ook wat zacht gesnurk)

Een streepje muziek van De Vier Jaargetijden van Vivaldi.

Ben kijkt naar zijn mama. Hij neemt het tafelkleed en legt dat héél zachtjes op Leen en dekt haar toe. Even later neemt Claire de bouquet bloemen en legt die zachtjes op Leen. In haar slaap neemt Leen de bloemen vast.

Ben en Claire af. De muziek zachtjes luider. Dan heel langzaam licht en muziek uit.

EINDE